

bredt europæisk marked ikke bliver virkeliggjort, men det er dog indrømmelser af en betydelig samlet handelsmæssig værdi. Som eksempel kan nævnes, at ca. 90 pct. af vor landbrugseksport til vor største aftager, Storbritannien, nu er toldfri.

Ved den fortsatte styrkelse af EFTA-samarbejdet vil regeringen især virke for, at restriktionerne for landbrugs- og fiskeriprodukter kan afskaffes eller lempes. I den forbindelse er der grund til at fremhæve, at industrieksporten til EFTA-landene under ét i første halvår af 1963 har ligget ikke mindre end 27 pct. højere end i samme halvår i fjor. Denne udvikling har flere årsager, men må bl. a. ses på baggrund af den stimulans for samhandel, som EFTA har betydet. For landbrugsvarernes vedkommende har stigningen i EFTA-samhandelen under ét været af mindre størrelsesorden, men der er dog grund til at pege på en betydelig forøgelse af eksporten af landbrugsprodukter til lande som Sverige og Schweiz, lande, som kan få øget betydning for dansk eksport og også dansk landbrugseksport.

Fiskeeksporten nåede i 1962 sit hidtil største omfang med 600 mill. kr. og viser fortsat stigning i år. Dette gælder også med hensyn til fiskeeksporten til EFTA-området, selv om stigningen har været væsentlig højere til fællesmarkedsområdet. Her er der ganske vist toldmæssige hindringer for eksporten, men de er for en stor del blevet afbødet af toldkontingenter.

Inden for rammerne af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel — den aftale, som kaldes GATT — har man aftalt at afholde en forhandlingsrunde, der normalt betegnes som „*Kennedyrunden*“. Denne forhandling skal gå ud på en generel sænkning af todsatserne, en nedsættelse af toldniveauerne, som, hvis dette gennemføres, vil medvirke til at mindske modsætningerne mellem de to europæiske markedsdannelser indbyrdes, og samtidig vil den formindske toldforskellene mellem disse to grupper og udenforstående lande.

I sine overvejelser vedrørende markedspolitikken og de øvrige udenrigsøkonomiske spørgsmål vil regeringen som hidtil holde den nærmest mulige kontakt med folketingets partier samt med erhvervslivets og arbejdsmarkedets hovedorganisationer.“